Små marginaler

viser af Anders Aare

Indhold

Dengang og nu	5
Lidt af vejen	7
Hvad gør en spillemand	9
En bedre start	11
Tirsdag i New York	13
Charlie	15
Snapshot	17
Sart og lidt stille	19
Ta' frakken af	21
Ta' bluesen på	23
Værelse med udsigt	25
Karussellen	27
Ud i det blå	29
Oven om og hjem	31
Dus med dyrene	33
Skæbne	35
Den morgen, du vågned'	37
Der er nok at ta' fat på	39
Trolden	41
Under himlen	43
Jernbanen lukker	45
Spilledåsen	47
Edderkoppen	49
Månebarn	51
American Life Style	53
Klimaskepsis	55
Den sidste billet	57
Stillits	59
Hvor tror du vi går?	61
Gemmested	63
Älgberget	65
Aften	67
Dødssynd no. 7	69

Eva og slangen	71
Mnemosyne	73
Jeg må gribe dine tårer	75
Katten	77
Religion	79
Klaphat	81
Træt af det hele	83
Udbrændt	85
Ud på vejen igen	87
Spøgelser	89
Corona	91
Mørkning	93
Stjernen	95
Genfødsel	97
Når musikken går hjem	99

Dengang og nu

Om at have nogen at følges med og dele et hjem med. Om kærligheden også til de børn, som var med i starten, og som senere gik deres egne veje – som sjovt nok jævnligt fører steder hen, hvor du selv har været.

Du listed' ind i mit sind
Da du så, jeg savned' dig
Det var nok de ture, som vi gik
Og de mange smil, jeg fik
Som jeg måtte lukke ind

Du gav dem liv af dit mod
Vi slap dem fri og så dem gå
Lyttende af stier, som vi gik
Efter samme slags musik
Som de åbenbart forstod

Nu, flere øjne, der ser
Varme tanker følger med
Og hvis nu mørket banker på
Selve sjælen farves grå
Vil I være lige der

Så nu vil jeg aldrig savne mer'
At dele glæderne med nog'n
Og glædes ved, at det jeg ser
Er virk'lighed og ingen illusion

Lidt af vejen

Om en tidlig beslutning om at gå hjemmefra og efterhånden miste modet til det

Gemmeleg, tidsler og hindbær
Skrammer på knæ og kind
Is uden bistik (heldigvis)

Drømmende kig gennem ruden
Udlængsel uden grund
Hvor ligger landet ”hjemmefra”

Solskin i regn
Marker med hegn
Rejsen er din egen
Men jeg skal nok følge med lidt af vejen

Modet slap op midt på vejen
Madpakken hurtigt væk
Prøver måske en anden dag….

Solskin i regn
Marker med hegn
Rejsen er din egen
Men jeg skal nok følge med lidt af vejen

Hvad gør en spillemand

Et bud på en opdatering af "Spørge-Jørgen". Kan også ses som et portræt af en person, som føler sig lidt hævet over livets trivielle besværligheder, og tror at han er noget særligt, bare fordi han kan spille lidt guitar.

Hvad gør en cykeltyv, når cyklen er flad
Og han møder en mistænksom betjent?
Hvad gør en murer, der har brug for et bad
Når hans balje er fyldt op med cement?
Hvad gør en spillemand? – synger en sang!

Hvad gør en landmand, når hans karl har sagt op
Må han ud og malke køerne selv?
Hvad gør en sejler med sin hungrende krop
Når hans kær'ste li' har sagt ham farvel?
Hvad gør en spillemand? – synger en sang!

Hvad gør en stakkels afrikansk elefant
Med en snabel fuld af snue og snot?
Hvem si'r en zebrahest er uelegant
Når nu striber faktisk klæ'r den så godt
Hvad gør en spillemand? – synger en sang!

Hvad gør en købmand, når hans fryser er tom
Og hans slagter nægter mere kredit
Hvad gør en dranker når han tænker sig om
Samler flasker for at undgå fallit
Hvad gør en spillemand? – synger en sang!

Hvad gør en digter med sin trang til lyrik
Når han hverken ejer pen eller blæk?
Hvad gør en præst, som med en krads retorik
Har skræmt det meste af sin menighed væk?
Hvad gør en spillemand? - synger en sang!

En bedre start

Sang om at føle sig presset af omstændighederne og finde styrke til at starte forfra. Eventuelle akademikere kan kalde den en refleksion over skriveprocessen, hvis de synes…..

I en stille pause mellem ord og tankers trængsel
Går et ensomt rim omkring og leder efter no't
Ved det, hvad det søger, eller tror du, det har glemt det?
Falder det i stavelser, har det mon tabt sin tråd?

Her går det så rundt og mærker fødderne bli'r trætte
Finder måske noget, som engang er gået tabt
Noget, som har stået her og haft en mening med det
Som det klart fornemmer, at det aldrig selv har haft

En bedre start, en smule held
Mere mod og handlekraft og tillid til sig selv
En position, et alibi
Og en fyndig pointe, inden verset er forbi

I en stræbsom verden, hvor de stærke ord huserer
Er der sjældent tid til rim, der kræver ro og fred
Og de sære små og uregerlige ideer
Støjer mellem linjerne i én urim'lighed

Hvis du går og tænker på så småt at desertere
Er det klogt at finde dig en partner, der vil med
For et ensomt rim er det nok bedst at være flere
Og hvis I er to, kan I ta' fat et andet sted

En bedre start …etc.

Tirsdag i New York

Billeder i fjernsynet kan virke uvirkelige og uvedkommende. Når der sker vanvittige ting, som da en gal araber havde held til at vælte to skyskrabere i New York, tager det et stykke tid inden man indser, at det har fundet sted i virkeligheden – her sad man jo lige og hyggede sig med aftenkaffen…

Sidder her og tænker på, hvordan verden tog sig ud
Fra mit sofabord den tirsdag i New York
Hvad var det, der skete, lig' da kaffen var hældt op
Over kaffekoppens kant og en halvt spist ostemad
Ku' jeg se en hverdag gradvist gå i sort
Hele horisonten stod og vakled' som en såret krop

Tiden går blandt brokker og stilladser
Dagens sidste tårer triller hjem
Tanken løber hurtigt, når det blæser
Nogen dage når den aldrig frem

Røg i alle gaderne og det støver stadigvæk
Ned fra himlen sejler der et flag
Fra min sofaplads ser jeg det lande med et suk
Under et åbent vindu' ser jeg en skygge mod en mur
Den skælver lidt og slipper så sit tag
I afmagt har jeg grebet efter puden bag min ryg

Tiden går blandt brokker og stilladser …etc.

Sidder her og tænker på, hvordan verden tog sig ud
Fra mit sofabord den tirsdag i New York
På en dag hvor mørket faldt og tanken kom til kort

Tiden går blandt brokker og stilladser …etc.

Charlie

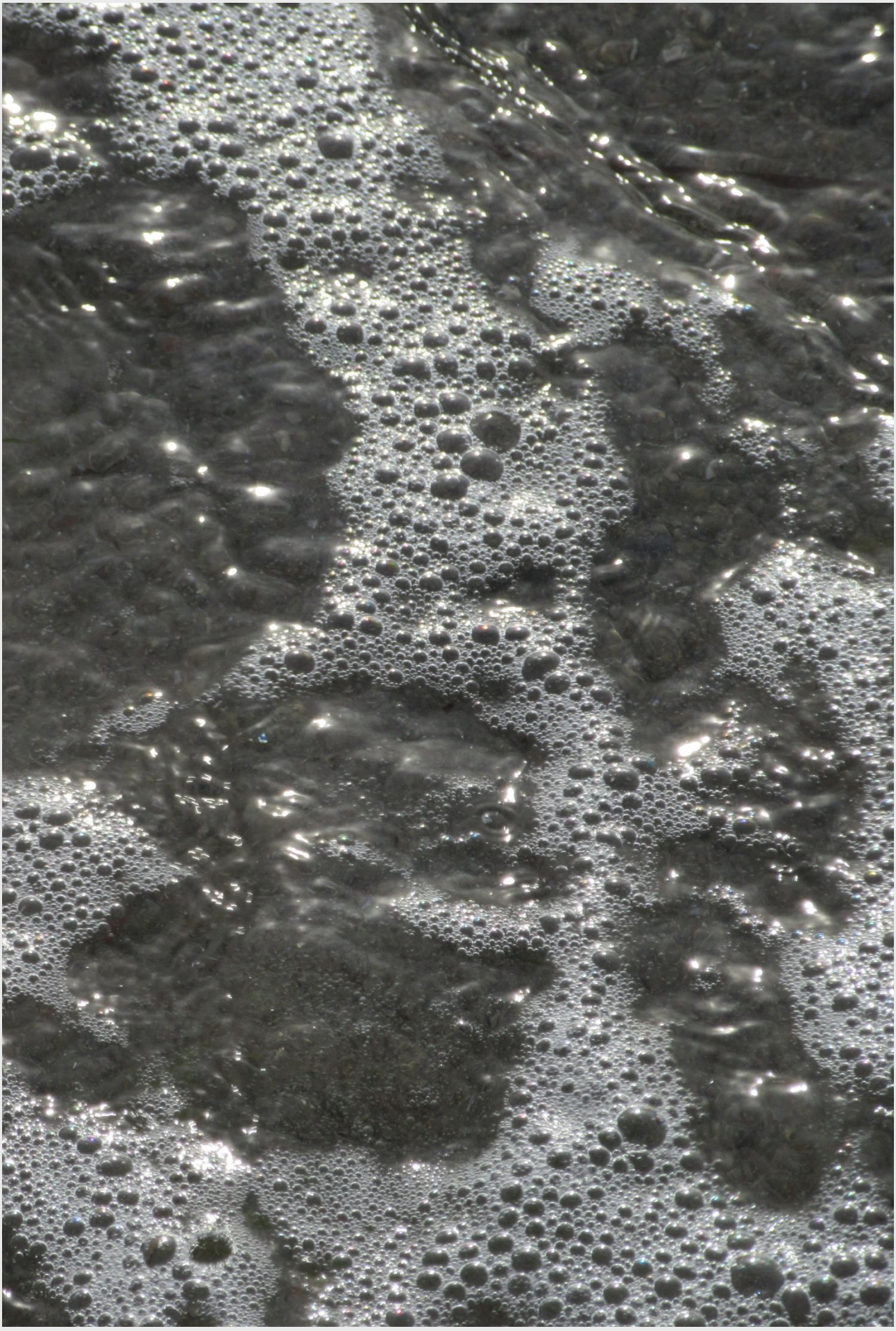
De fleste terrorister er med et rammende engelsk udtryk "home-grown", altså hjemmedyrkede. Med hensyn til Charlie Hebdo kan man hæfte sig ved, at morderne havde det tilfælles, at deres fædre var fraværende – fysisk eller mentalt – mens ofrene var fædre og bedsteforældre. Man kunne have ønsket sig, at mødet mellem dem ikke havde været så meningsløst blodigt

Leg på papir
Skygger af liv
Striber af sælsomt postyr
Klodset og ømt
Skævt perspektiv
Fædre, der ordløst forny'r

Råb mod en mur
Blodig kontakt
Greb som er trænet hårdt
Sønner der aldrig
Selv fik et liv
Trækker det sidste kort

Hærdet som de
Rodløse børn
Hæmmet af hævnens logik
Mister lidt mer'
Hver gang det sker
Fik de mon tegnet for lidt?

Råb mod en mur …etc.

Snapshot

Det er slet ikke sundt at se fjernsyn. En af de mest foruroligende udsendelser er TV-avisen. For eksempel har mange af os svært ved at ryste de mange billeder af druknende bådflygtninge af os og sidder hver gang tilbage og tumler med en følelsesmæssig cocktail af lige dele forargelse, afmagt og skidt samvittighed

Der driver en båd rundt på skærmen
Der er vist nok nogen om bord
Jeg griber mig selv i at tænke
Hvad laver de så langt mod nord

Men de skylder mig ingen forklaring
Da jeg selv har et svagt alibi
Og jeg gribes af pludselig træthed
Mens bølgerne bruser forbi

Jeg har kigget for dybt i fromagen
Og posen med syrlige drops
Og jeg kæmper med opstød og kvalme
Når flagene stryger til tops

Og flovhedens ambassadører
Slår plat eller krone mens jeg
Får sortsyn og rødmende ører
Skønt ingen har sagt no't til mig

Og vandet får liv der på skærmen
Af sprællende arme og ben
Det ligner, de vinker op til mig
Men se, nu forsvandt der vist en

Jeg tænker, at nogen nok gi'r dem
Et bad og en tør redningsvest
Og sejler dem hen, hvor de kom fra
For hjemme, der går det nok bedst

Der flyder et barn rundt på skærmen
Så kom det nok aldrig i land
Mon nu det kan se ned til bunden
Af det dybe forløsende vand

Sart og lidt stille

Vi kan jo ikke alle sammen, og nogen af os er det heller ikke (citat fra Peter Plys)

Nogen gange får jeg lyst
Til at se på det hele
Fra en frøs perspektiv
Bare sidde der i græsset
Helt ud'n at blive stresset
Og la' verden gå forbi

Jeg har mange skjulte kræfter
Og jeg kunne sagtens fare
Rundt i landet, hvis jeg vil
Men jeg orker bare ikke
Skal vi ik' la' det ligge
Der hvor det nu hører til

La' mig kravle af sted som en bille
På en kost af kompost og persille
Af og til er det rart at være lidt
Sart og lidt stille

Nogen gange er det surt
At blive set på, som en
Der sku' gør' meget mere ve't
Klatre opad til du segner
Som en edderkop i regnvejr
Der konstant bli'r skyllet ned

Sku' man så gi' slip på jorden
Som en fugl og få sangen
I den helt forkerte hals
Det bli'r uden mig for jeg vil
Hel're gå og plukke urter til
Min egen suppedas

Når I kører på tidlig og silde
Vil jeg helst køre rundt i min rille
Lige nu er det rart at være lidt
Sart og lidt stille

Der er tusind roller at spille
Også mange, jeg egentlig godt ville
Men for mig er det rart at være lidt
Sart og lidt stille

Ta' frakken af

Sanglærerens bud på et hyldestkvad til fællessangen – en sund øvelse, der kun er mulig, hvis man tør bevæge sig uden for sin komfort-zone – i sangen symboliseret ved den frakke, som eleven så nødigt vil lægge fra sig, når timen begynder. Fodnote: Skt. Cæcilie er musikkens skytshelgen

Hvor finder vi rytmer og toner og vers
Når det mørkner og tiderne strenges
Hvordan får vi mod til at trække på tværs
Når vi mærker, der' noget der længes
Hvad tænder vi på, når vi spænder en streng
Eller tæmmer en vildtfremmed klang
Bli'r der kaldt på en pige og vækket en dreng
Vi er først på færde, når vi vokser med sang

Så syng for livet og spil dig glad
Ta' en chance, ta' frakken af
Kan du mærke det, når vi følges ad
At det straks bli'r en bedre dag
Når du først ta'r frakken af

I skolen skal livet helst hældes på form
Før det lagres i hjernens gemakker
Men det støver derinde så ganske enormt
Vi får åndenød, selv når vi snakker
Da trænger vi slemt til en hestekur
Imod tungsind og tankeflugt
Medicinen skal klinge og helst i dur
Hør, din stemme vokser, når blot den bli'r brugt

Så syng for livet og spil dig glad …etc.

At bygge et hus til Cæcilies slægt
Er mer' end blot tanken, der tæller
Før livslysten størkner i kortsyn og pligt
Er det grebet om dagen, det gælder
Vi sander igen, at en krop har en sjæl
Og at sjælen har brug for en krop
Instrumentet er bedst, når vi stemmer det selv
Vil vi se solen stige, må vi synge den op

Så syng for livet og spil dig glad …etc.

Gruvhjälm
från
Sköttgruvan
Gruvan nedlagd år
1972
Skänkt av

Ta’ bluesen på

En blues er en musikgenre, men kan også være en beklædningsgenstand, hvis man er jyde. Sangen er en pendant til ”Ta’ frakken af”, og titlen kan i den forstand godt forstås som en appel om at vedstå sig musikalsk arv og gæld. Den er til dels også en livsfortælling og til dels det rene pjank. Sangens benspænd har været at skrive en blues om en trøje og få hver anden linje til at rime på” blå”. Tjek selv, om det er lykkedes

Da jeg blev født så sa’ min mor til mig
Hvordan skal det dog gå
Du fryser jo om maven
Og dine arme er så små
Jeg tror jeg strikker dig en blues
Og den skal helt klart være blå
Hvis du skal klare dig i verden
Skal du ha’ bluesen på

Og da jeg kom i skole
Og min skolelærer så
Jeg havde tegnet mig en snemand
Med en trøje, der var blå
Men hvorfor klæ’ ham sådan
Det ku’ hun sjovt nok ik’ forstå
Han står jo der og fryser
Hvis han ik’ får bluesen på

Du skal ta’ bluesen på (ta’ bluesen på)
Du skal ta’ bluesen på (ta’ bluesen på)
Du skal ta’ bluesen på (ta’ bluesen på)
Du skal ta’ bluesen på (ta’ bluesen på)
Hvis du skal klare dig i verden
Skal du ta’ bluesen på

Hvis du skal gå til fodbold
Skal du sørge for at få
Et par nye underbukser
Og de skal ikke vær’ for små
Bare tænk på Nicklas Bendtners
Som vi alle sammen så
Men hvis du ik’ vil ha’ ballade

Hver gang jeg så en pige
Kom jeg til at tænke på
Mon vi to ikke sammen
Ku’ få noget op at stå
Men ingen havde sagt mig
Hvor galt den slags kan gå
Bagefter kan jeg godt se
Vi sku’ ha’ beholdt den bluse på

Du skal ta’ bluesen på ... etc

Jeg har aldrig få’t et job
For der’ så meget man ikke må
Og de fleste chefer syn’s
Jeg skal ha’ slips og skjorte på
Men det er dårligt for mit image
Som jeg selv syn’s er lidt rå
Så jeg er altid blivet fyret
Når jeg mødte op med bluesen på

Og når jeg så bli’r gammel
Og min blues er blevet grå
Skal der drikkes øl af flasker
Og de skal ikke vær’ for små
Og der skal ikke ikke synges salmer
sæt hel’re en med Elvis på
og før I lægger mig i kisten
så skal I gi’ mig bluesen på

Du skal ta’ bluesen på …etc.

Værelse med udsigt

Resultatet af en tilbøjelighed til at gå og kigge ind af vinduerne i stueetagen på vej ned ad gaden. I denne her lejlighed er det ikke gået så godt i lang tid, snarere tværtimod. Det kan have noget med ulykkelig kærlighed at gøre, men det kan også bare være en dårlig undskyldning

En dug med en skjoldet fortid
En vase med skår
Et ur, som for længst har givet op
At holde på tiden
På blankslidt vinyl med ridser
Lister skygger omkring
Som tanker, der stadig er på flugt
Fra lyset og livet

Puder, men uden stramaj
Radio uden antenne
Vindu' med udsigt til dig
Gennem en krøllet persienne

Et foto med falmet ansigt
En sang uden ord
En skjorte, som sikkert passed' før
Men nu resignerer
Lidt fraklip af gule negle
Og kaffe med grums
Et ekko af bedre tiders frås
Med lyse ideer

Selvbedrag uden ståhej
Kontakter, der nægter at tænde
Mørkelagt udsigt til dig
Gennem en krøllet persienne

En dør med et voldsramt håndtag
En jagt på et skod
En tavle, der aldrig vaskes ren
For knubbede gloser
Et evigt bedugget landskab
En tørkeramt sjæl
En takeaway-løsning på et spil
Om spildte ressourcer

Håbet er taget på vej
Derud, hvor kragerne ender
Helt uden udsigt til dig
Og resten af byens persienner

Karussellen

Et lille poetisk pust om en ung fyrs famlende forsøg på at nærme sig det modsatte køn. I første omgang foregår det kun inde i hovedet, hvor en irriterende voksen stemme bliver ved med at sige: "Så gør dog noget ved det"

Listig vind i håret
Suset fra et cykelstyr på en vej
Mod to læber, der ler
Sikre stik i ærmet
Strejfet af en sommerfugl og en dans
For to øjne, der ser
Luftig forsikring mod chancer og uheld
Der sker

Livet er en grøn, gammel karrusel
Som aldrig helt går i stå
Og hvis du har lyst til at snurre med
Så må du først stige på

Hvide sejl og bølger
Snøresko og sydesalt. Finder læ
der, hvor varmen nu er
Hemmelig berøring
Minder om et gådefuldt maleri
Af det luftsyn, du er
Åndeløs venten på tegn til, hvor let
Det ku' vær'

Livet er en grøn …etc.

Ud i det blå

Tågede erindringer fra dansktimernes historier om "Ørneflugt" og "Nils Holgersens forunderlige rejse" suppleret med Sebastians pladecover til "Den store flugt". En i øvrigt lidt Sebastian-agtig sang om det berusende ved at ønske sig friheden mod alle odds

Det er tungt at høre fuglene på træk
Fra sit trange bur
Vingeslag minder det tamme kræ om dets natur
Lissom dem kan du mærke du må væk
Fra de gamle spor
Sving dog op, find en plads i deres vilde kor
sammen hver for sig

De venter på os
Med rolige stolte sind
Som styrkes af vejr og vind

Stormen suser, blæser dig mør

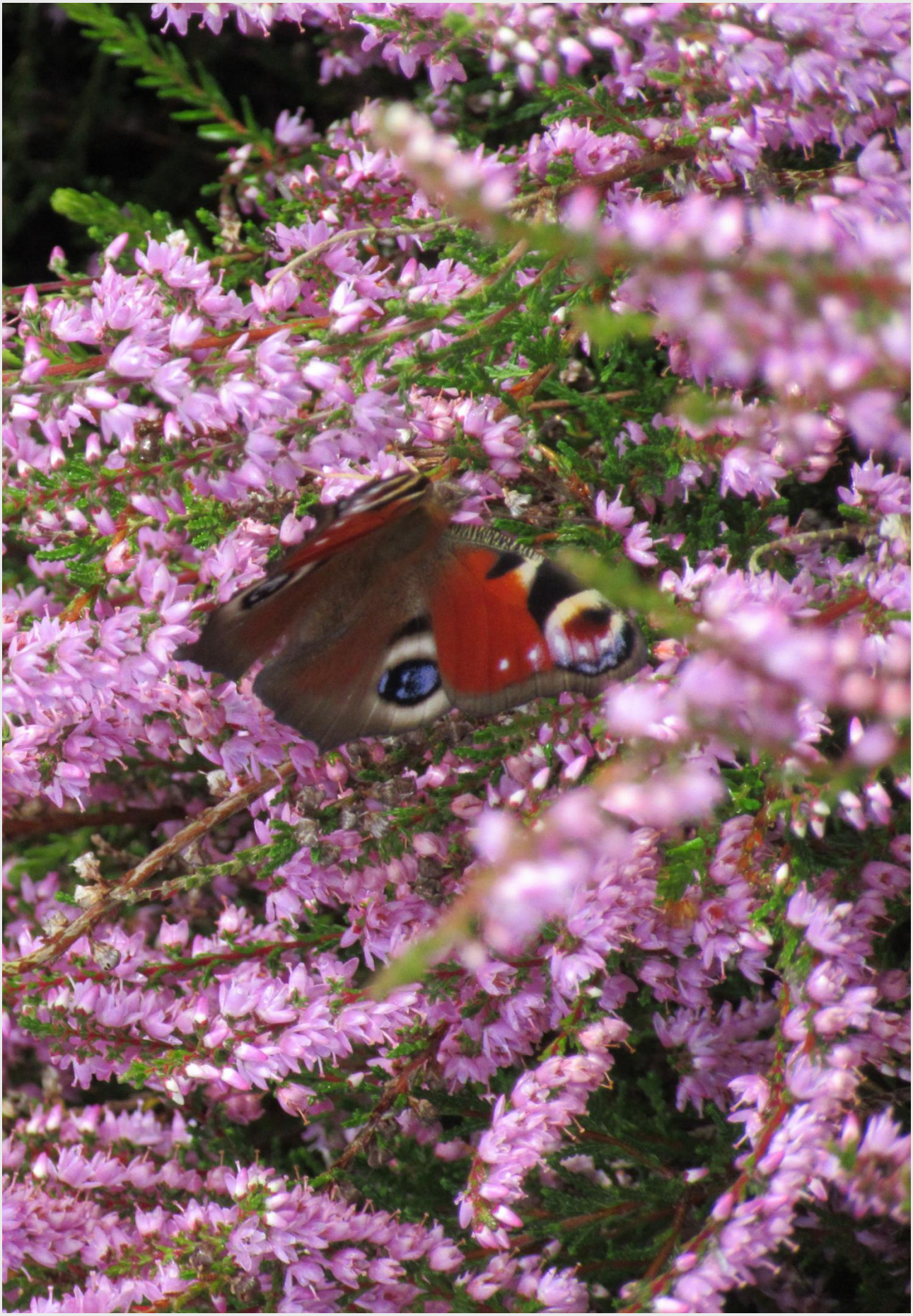
Vandet bruser, gør dig ør
Lad dem gå, mange tusind timers vilde ridt

Ud i det blå, ind i dit liv
Lad dem gå, lad de tunge tanker flyve frit
Ud i det blå, ind i dit liv

Slip mig ud, hvor de store klokker slår
Lad mig gå din vej
Tag mig med, så jeg kan trække samme vejr som dig
Jeg vil se hvor de store stimer går
Langs den samme strøm
Følge med, svæve ud til kanten af en drøm
sammen hver for sig

De venter på os
Med rolige stolte sind
Som styrkes af vejr og vind

Stormen suser, blæser dig mør …etc.

Oven om og hjem

Lydsporet til er herlig animationsfilm om en trist ældre herre, som på en dag med blæsevejr pludselig får sig en ud-af-kroppen-oplevelse ved at gribe fat i snoren til en løbsk drage og stige til vejrs med den

I snegletempo hen ad Fiskergade
Man ser dig mest, når det er gråligt vejr
Du går og kigger på de visne blade
Og ned på skoene især

Der kører biler hen ad Fiskergade
Og nogen af dem skal den anden vej
Du kender hver en dør og husfacade
Men ingen af dem kender dig
De står der bare, hver for sig

Kig op og langt ind i skyerne
Sæt tiden i stå
Og grib dagen igen
Flyv ud og hen over byerne
Hvor langt kan du nå
Se, fuglen er din ven
Ta' med den oven om og hjem

Når solen trækker sig fra Fiskergade
Og gule stjerner tænder vågeblus
Og folk de hygger sig med te og kage
Så venter kun dit tomme hus
Så gik endnu en dag på Fiskergade

Og mens den sidste vovse gennes ind
Så kan man se dig der på vej tilbage
Der er lidt fugtigt på din kind
Jeg tænker i mit stille sind

Kig op og langt ind i skyerne …etc.

Nu er der farver på i Fiskergade
Og de er malet af den glade vind
Der skubber skyer rundt på himlens flade
Og drysser blomster på din kind

Kig op og langt ind i skyerne …etc.

Dus med dyrene

Man siger jo, at hundeejere med tiden kommer til at ligne deres kæledyr – eller også er det omvendt. I hvert fald er vores sprog fuldt af sammenligninger mellem dyr og mennesker, og denne vrøvlevise er blevet til ved at rode en hel masse af dem sammen i en pærevælling

Har du rotter på dit loft
og en ræv bag dit øre?
Har du skudt en papegøje
sprøjtet vand på en gås?
Er du hunderæd for at
ende i en kattepine
som en høne, der skal plukkes
og en ged, der skal flås?

Hvis du er dus med dyrene
er det nok fordi vi snakker om dem så tit
Vi bli'r så dus med dyrene
at vi med tiden kommer til
at ligne dem lidt

Er du blevet stæreblind
på dit ene koøje,
fået myrekryb, fåresyge,
kuller eller pip?

Har du gjort en bjørn en tjeneste
og klappet af en torsk?
Bli'r du ugleset bare
for at klappe hesten lidt?

Hvis du er dus med dyrene … etc.

Er du rød som en reje
eller flad som en spætte,
fuld som en allike,
men from som et lam?
Kan du gø som en loppe,
græde som en krokodille,
må du godt røre lidt rundt
i min andedam.

Hvis du er dus med dyrene … etc.

Skæbne

Mange af vores yndlings-citater har en lidt uklar oprindelse; men derfor kan de jo være gode nok. Søren Kierkegaard har muligvis engang, og Piet Hein har med større sikkerhed og noget senere sagt: "At vove er at miste fodfæste for en stund, ikke at vove er at miste livet." I sangen her får talemåden liv gennem et par mennesker, der tydeligvis trækker i hver sin retning

Hun ønsked' sig en tur på mælkevej'n
På bare tæ'r i måneskin
Han stranded' i en ventesal i regn
Fik aldrig købt billetten

Hun kigger ud og ser et stjerneskud
Han kigger ind og ser sin skæbne

Hun tænkte sig ud på det dybe vand
Med spændte sejl og bølgesprøjt
Han strander som en flyvefisk på land
Hvad nytter det at stræbe

Hun kigger ud og ser et stjerneskud
Han kigger ind og ser sin skæbne

Men selv om du går gennem ild og vand
Så bli'r jorden engang til luft
Og tiden så kold at blodet helt størkner
Hvis du aldrig fik den brugt

Hun kigger ud og ser et stjerneskud
Han kigger op og ser at skæbnen ler, og at stjernerne bli'r fler'

Den morgen, du vågned'

De sorteste fysiske og mentale udviklingskurver i tiden lagt sammen og fremskrevet til en ikke nødvendigvis så fjern fremtid

Den morgen, du vågned', var sollyset drænet for varme
Og nattens cisterner flød over med fadøl og bræk
Grå aske som fygesne hen over sprækkende marker
En indestængt kuling sprang op og jog drømmene væk

En men'sketom motorvej pløjed' sig tværs gennem haver
En serverpark hvisled' og trued' med pigtåd og lys
En skole med børn og en by fuld af livsmod og varme
Blev ramt af en virus og hadets lavine brød løs

I byens forretninger sås nu kun rotter og måger
Og hylderne hamstret for håndsprit og lokumspapir
Kloaker og havne blokeret af synkende flåder
Mens råb og sirener gav genlyd blandt tårne og spir

Det syder som udbrændt friture på alle kanaler
Den brovtende hob falder hen og har glemt, hvad den vil
Med rallende åndedrag dør de som druknende hvaler
Så lukker du øjnene langsomt igen og går til

Der er nok at ta' fat på

Om jalousiens grønne gespenst og overhængende mismod, og om at grave en grav for sig selv og forsøge at finde op igen

Hvad kan man gøre så'n en gudsforladt søndag
Hvor det hele går i gråt
Når din mentale rollator er punkteret
Og dit lys er gå't
Når de indre gardiner står og blafrer i trækken
Mens din røgalarm går amok
Er der no't at sige til, at du syn's
Der ligesom mangler no't

Men der er nok at ta' fat på
Hvis du tænker dig om
Sæt din kedel på og tryk på tænd
Hvis du ta'r en kop kaffe
Før du graver det hul
Så ringer hun måske igen

Hvad gør du nu, hvor alle mistanker melder sig
På en og samme tid
Til et vanvittigt væddeløb mod bunden
Af din fantasi
Som en måldommer står du og har tabt både fløjten
Og det ternede flag

Er der no' at sige til, det er lidt svært
At find' på no't at sig'

Men der er nok at ta' fat på
Hvis du tænker dig om
Du ku' jo få dig en cykel selv
Hvis du ta'r et par runder
Uden støttehjul på
Så ringer hun måske igen

Ingen varme her
Du er der, hvor det sner
Går omkring og savner
Dine øjne, når de ler

Der er nok at ta' fat på
Hvis jeg tænker mig om
Jeg ku' jo finde mig en anden ven
Hvis jeg end'lig møder en
Der vil følges med mig
Så ringer du sgu' nok igen

Trolden

I Sverige bor der trolde under mange af de store sten, og de er ikke særligt venlige. Måske fordi de selv har en lidt anløben moral, udviser de en foruroligende indsigt i menneskelige svagheder og kan dukke op og te sig på de mest ubelejlige tidspunkter

Langt herfra mellem skovklædte bakker bor en
trold med et kæmpe snydeskaft
Hvis du kommer for tæt på, råber kan
så hele skoven ryster
Han ser, når du snyder på vægten. Han kan
lugte den mindste svinestreg
Hvis du smører for tæt på, griner han
så hele skoven ryster

Han ler i den lyse sommer
I det brusende efterår
Skraldgriner i den mørke vinter – huuh!
Hver gang du hør' en fnisen bag dig, så' det ham

Hvis du si'r, at du aldrig har hørt om nogen
trold med et kæmpe snydeskaft
At du aldrig bli'r råbt eller grinet af
så hele skoven ryster
Prøv en gang at ta' langt ud' i skoven, ta' et
kik på dit liv fra en bakketop
Du vil snart kunne høre trolden le
så hele skoven ryster

Han ler i den lyse sommer…etc.

Under himlen

Forsøg på at udtrykke den ydmyghed, der kan gribe en, når man konfronteres med historiens vingesus – her under en rejse gennem Sydvest-England forbi Stonehenge og over lyngbakkerne med de vilde heste på Dartmoor

Gennem dybe dale
Langs med stejle træer
Fik vi lov at svæve frit
Under himlen

Hvis græsset kunne tale
Om dem, der vandred' her
Og vi ku' lægge øret til
Tro hvad tanken ser
Og følge deres skridt

Vi bor i trange huse
Og skærmer os bag sten
Men med en stadig længsel ud
Under himlen

De fik kun vindens susen
Gennem marv og ben
Og blev det svært at finde frem
Fulgte trofast én
Med samme iltre blod

Jernbanen lukker

En tur ned ad hovedgaden i en mindre midtjysk provinsby. Der er endnu enkelte butikker tilbage, selvom byen er mærket af forfald og pessimisme. Et symptom på det, er at jernbanen, som sikkert var dens oprindelige eksistensbetingelse, er truet af lukning. Et andet er, når man ikke længere orker at skifte de punkterede termoruder. Hvis du kører derud en gang, skal du passe på cirka midtvejs, hvor der kommer et sving. Ellers går det ligeud hele vejen. Definitionen på country-musik er: "Three chords and the god damn truth".

Hvorfor tror du, de har lagt en by lige her
Det kan ik' bare ha' været for sjov
En gang har nogen tænkt, at det var her, den sku' vær'
Midt på vejen til gud-ske-tak-og-lov

Her kan du købe et hus på en "charmerende" grund
For en snak og et mægler-salær
Han hænger fotos ud til gaden af de seneste fund
Men måske sku' han hel're la' vær'?

Jernbanen lukker
Kom selv ud til kanten og se
Ruderne dugger
Og det' der nok ik' no't at gøre ved

I kiosken kan du købe dig en stang Stimorol
Og en halv flaske snaps, hvis du spør'
Du kan endda få klippet håret og en hel times sol
Og der er livs-garanti for nye rør

På caféen lige ved kan du få boller og te
Og det sødeste smil, du kan finde
Hun er lidt ked af at la' sin tandbøjle se
Men hun kan slet ik' hold' den inde

Jernbanen lukker …etc.

Et par rødder gik og syn's, det ku' være så sejt
Med lidt graffiti her på slagterens mur
Det er nu ik' fordi, at hiphop si'r dem så meget
Det var mest for at se, om de turde

Der er striber midt på vejen, så du kan finde din seng
Når Bodegaen lukker halv ti
Det er nok en go' ide at la' din dør stå på klem
Hvis nu no'n sku' finde på at komme forbi

Jernbanen lukker …etc.

Spilledåsen

Et snapshot af den unge mand, som venter på toget efter endnu en mislykket tilnærmelse til sin gamle kæreste. Erindringer om lyden af en spilledåse og om farven på en sofa sætter den stillestående stemning

Sidder på en bænk med en vissen buket
Venter på det sidste tog
Ret alene, venter på at tiden skal
Gå sin vej

Venter på lidt bedre held
Prøved' gang på gang at bestorme dine skanser indefra
Selvom du holdt døren på klem
Så gav det slet ingen mening for mig

Tænker på en rød spilledåse jeg havde en gang
Den minder mig om dig
Og din sofa, den ku' få tiden til at
Gå i stå

Venter på lidt bedre held …etc.

Edderkoppen

Et forsøg på at indfange et billede af, hvordan det må være at leve med en psykisk svaghed, der i perioder sniger sig ind på dig og nedbryder alle rationelle grænser, eller nagler dig til stedet

Gennem sprækker i din væg finder jeg ind
Slår mig ned og spinder en skæbnetråd i dit sind
I din afmagts grønne dyb kigger jeg ned
Følger med, er der en form for liv her et sted

Tanker på tværs som en sang uden ord
Stemninger uden system
Løsninger uden problem
Hjemsøger dig, hvor du bor

Mens en vinters salte slud ætser dit navn
Sidder jeg og væver et tågeslør om dit savn
Før en solens snert igen strejfer din arm
Har jeg snart hæklet et luftkastel til din vindueskarm

Tanker på tværs …etc.

Månebarn

Et barn med en diagnose er en udfordrende og lærerig gave

Du kom hertil som en skæv satellit
Fra en fremmed planet
Hvirvlet ud af sin bane
Ind i vores system

Du kom med tegn og hviskende ord
Som det tog tid at forstå
Men når vi mærked' din vilje
Var det let at tro

Månebarn, du landede her
Og deler med os de glæder, der er

Det var lidt tungt, når skyggerne faldt
Og du trak skodderne til
Vi måtte holde på vejret
til du kom frem igen

Du holder fast og gi'r, når du kan
Og tiden viser en vej
Ja, man kan skifte sin bane
Det lærte vi af dig

Månebarn, du landede her
Og deler med os de glæder, der er

American Life Style

For en del år tilbage talte vi tit om den amerikanske kulturimperialisme. Det var galt både i vores forbrugsmønstre og i det politiske liv, måtte man forstå. I dag giver det nærmest ingen mening at harcelere, da virkeligheden er i færd med at overgå selv de vildeste karikaturer

Ta' med på skovtur i Hollywood og gå på Yankee bar
Bli' pumpet op i Silikone Valley som en movie star *(yeehaw)*
Tænd en cigar for Madonna, ryg selv en Prince
Og få en popnæse på ligesom Michael Jackson
Gud ske tak og lov for Uncle Sam og alt hans væsen

Jeg skal i biffen og se Disney og så på burger bar
Men jeg må booke mig en ekstra sofa til alt det sul jeg har *(yeehaw)*
Kentucky Fried Chicken, savner du no'et
Det sku' da li' vær' et halvt kilo chips og en stor spand Cola
Gud ske tak og lov for Uncle Sam og alt hans væsen

Uhhh , i amerikanske hjerter er himlen altid blå
Uhhh, en rigtig drømmeverden med striber og stjerner på

Lige meget hvad du du'r til, skal du nok bli' kendt
I USA kan selv en ordblind cowboy bli' præsident *(yeehaw)*
Hvis dit liv går for langsomt, og din lunte er kort
Kan du få en tur i fin uniform til de varme lande
Gud ske tak og lov for Uncle Sam og alt hans væsen

Hvis jeg ikke finder lykken, kan jeg smede den selv
For amerikansk lotteri er stadig mit livs model *(yeehaw)*
Og du har givet os frihed, Facebook og stress
Og vores helt egen mini-filial af FBI
Gud ske tak og lov for Uncle Sam og alt hans væsen

Uhhh , i amerikanske hjerter er himlen altid blå
Uhhh, en rigtig drømmeverden med striber og stjerner på

Klimaskepsis

Om en ældre medborger, der føler sig presset af snakken om de mange nye klimatiltag

De si'r, at der bli'r varm're her i landet
Og at indlandsisen svinder langt mod nord
Mens folk i syd, der ku' ha' brug for smeltevandet
Snart ik' har set en sky i flere år

De sender mandskab ud på markerne, som tæller
Hvor mange prutter, så'n en ko går rundt og slår
Men der er ik' mere fis i mine frikadeller
End der er mellem min kones inderlår

Så hvorfor sku' vi skælde al' de go'e bøffer ud
Der produceres på fru Hansens bondegård

Jeg sætter pris på naturen
Men den må lære at klare sig selv
Sku' den ha' lov at slå kulturen
Må I først slå mig ihjel

De si'r, at min Toyota forurener
Og jeg bør cykle, helst på én med batteri
Men der er ikke mere plads i min garage
Hvis nu bilen, den skal stå der hele tid'n

Min have er et væld af vilde blomster
Mest fordi, jeg ikke orker at ta' fat
Og der er godt med mælkebøtter til min hamster
Og min skvalderkål er ble't et kæmpekrat

Jeg yder altså mit til bedre artsdiversitet
Og holder både fisk og fugle, hund og kat

Jeg sætter pris…….

At vi må droppe alle udenlandske varer
Og godt kan lave alting selv, er noget snak
Jeg si'r dig, at mit helbred er i fare
Hvis jeg ik' får kaffe, cola og tobak

Nu skal spildevandet grundigt separeres
Og det syn's jeg i princippet er så godt
Så jeg har få't et filter installeret
På mit lokum, der kan skille stort fra småt

Men mens kommunen ta'r det tynde, står jeg
med det faste selv
Så mit lortehus må snart eksproprieres

Jeg sætter pris ……..

Den sidste billet

Om vores tilbøjelighed til altid at tage en plads i forreste række for givet

Stod i kø til den sidste billet
Og der var mange fler', der tog ud og satte alting på spil
Og der var dem, der trak et kortere strå og måtte bli', hvor de var
Nå'de lig' at hviske farvel før de trak skodderne til

Lige nu ser det ud af så lidt
Men der var ingen grænser for, hvad vi skulle nå i en fart
Og der var dem, der aldrig nåed' at stå på og måtte ta', hvad der kom
Turen var tabt, og der sku' rykkes tilbage til start

Hver gang, der kommer en chance til
vil vi stå sammen. Du og jeg
vil hel're se frem end tilbage på vejen. Du og jeg
vi satser på lysere dage på vejen. Du og jeg
Vi var her jo først

Stillits

En foruroligende oplevelse af skæbnefællesskab med en sangfugl på gennemtræk

Der sad du fjerlet på grenen, kiggende ind
Men kom du hele den lange vej for at hilse på mig?
Er du et vink fra en verden, før vi kom til?
Forstår du det hele så lidt som jeg?

Hvad mon der sker
Med alle lyse og spirende ting?
Hvor ta'r vi hen, når der ikke er plads
til os to her omkring?

Sad lidt uroligt på stolen, længtes derop
Hvor farven og tonerne kommer fra, som du tog med dig hertil
Lær mig at passe på gnisten, før den går ud
Og hjælp mig at synge, så tit jeg vil

Hvad mon vi gør
Mod alle smukke og sårbare ting?
Hvor kan vi bo, når der ikke er brug
for os to her omkring?

Hvor tror du vi går?

En hel del spørgsmål og et halvt svar om det uvisse på den anden side

Hvor tror du vi går
hen, når vi går?
Går vi alene?
Hvor tror du vi står,
tror du vi får
en chance igen?

Går vi så i sort,
kommer til kort,
falder i staver?
Går tiden i stå,
begynder at gå
en helt anden vej?

Tror du noget vil stå tilbage?
Får vi lov at få tanken med?
Er der lyd på den anden side?
Er der plads, når vi skal af sted?

Er der snart mere krudt tilbage?
Må vi få os et frikvarter?
Når nu endelig klokken ringer,
Får vi så ingen pauser mer'?

Jeg ved du er her omkring et sted
Mærker din styrke og din ro
Gi'r mig lidt tid, mens tiden er
Gi'r mig en chance til at tro

Jeg ved du er her omkring et sted
Mærker din styrke og din ro
Gi'r mig lidt tid, mens tiden er
Gi'r mig en chance til at tro

Gemmested

Tilbagevendende barndomserindring om at have oceaner af tid, som man selv skulle finde på noget at putte i. Om at benytte lejligheden til at forsvinde ud af rækkevidde til et sted med høje træer – et regnfuldt og melankolsk billede

Langs et mørkt og støvet hegn
Som ingen vegne går
Der gik du hen, når dit trætte sind
Sku' finde fred – dit gemmested

Og du kom der særlig tit
Når det skyed' til
Mens regnen faldt, ku' du være ét med alt
Og glemme din tvivl om, hvad vej du vil

Mon du søger stadigvæk
Mod de mørke træ'r
Under de sorte vingers ro
Lader du håbet og drømmene bo
Der kan de hvile i fred
Dit gemmested
Dit gemmested

1929

Älgberget

Lyden af stilheden i de midtsvenske skove

En sol, der var krøbet i læ
Står op bag et hus og et træ
Og ser
Græsset er vådt endnu

En regndråbe møder en sten
En fugl hopper hen på en gren
Og ser
Skoven er grøn endnu

Små dyr mellem blomster og bær
Får lyst af det lunere vejr
Og ser
Dagen er lys endnu

En bi flyver hjem til sit bo
Et sind falder langsomt til ro
Og ser
Natten er ung endnu

Aften

Om at søge trøst i gentagelsen og eftertanken, trods diverse påmindelser om livets skrøbelighed

Nu er solen trillet ned af horisonten
Ned bag hækken og det store æbletræ
Nu hvor disen ruller tungt over plænen
Falder jeg i staver her i læ

Mens en solsort synger smukt for sine unger
Kør' en plæneklipper hen og lader op
Jeg må også hel're ta' en aftenrunde
Si' go' nat til alle celler i min krop

Jeg er langsomt blevet træt af telefoner
Og af skærme, der vil følge mine spor
Jeg vil la' dem kime løs og stå og flimre
Og forlade mig på gamle slidte ord

En sirene hyler rundt i aftentågen
Mod et sted, hvor én er kommet noget til
Nu er nogen's verden pluds'lig faldet sammen
Mens min egen ligner mer' og mer' sig selv

Det er tungt, når nogen går og taber pusten
Mister nogen eller slet og ret sig selv
Mine hænder mangler ting, som de kan gøre
Mine slidte ord vil aldrig helt slå til

Så her sidder jeg forsagt i aftenmørket
Og fornemmer dyr og planter gå til ro
Jeg ku' ha' lyst at kende mer' til deres vaner
De ku' hjælpe min fortrøstning med at gro

Dødssynd no. 7

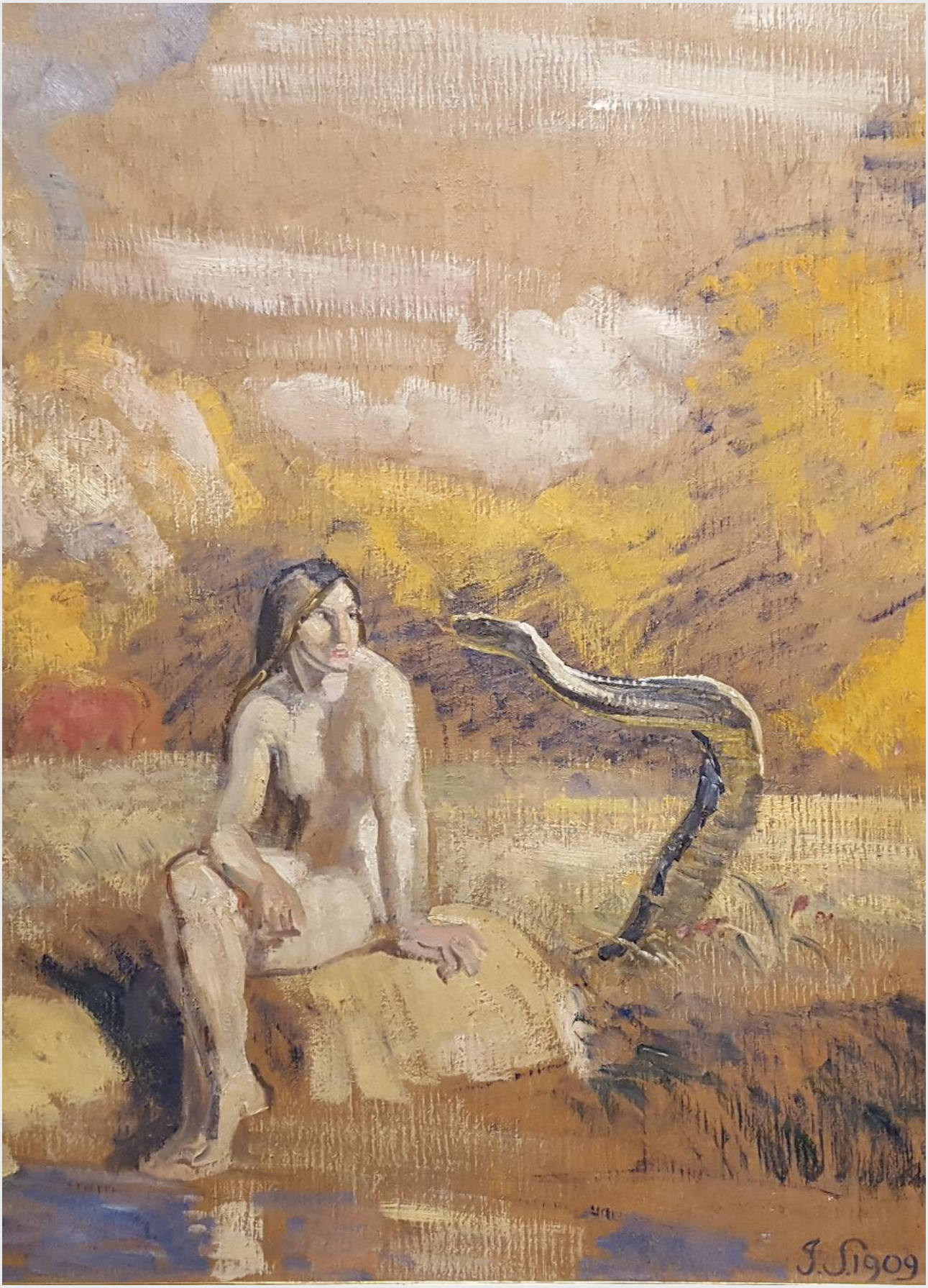
Om at blive rendt på dørene af velmenende folk, som mener, at man burde have sig et arbejde. Dovenskab er dødssynd nummer 7.

Hvem er nu det, der banker på min dør?
Det' ik' mange, der gør
Og jeg har vist nok set dig før
Hvad vil du si', når du har sat dig ned?
Hvad var det nu, du hed
Og må jeg ik' nok vær' i fred?

Frelser eller tyv
For den, der mister tro'n
Dødssynd nummer syv
Hvis du sku' spørge fra no'n?

Hvem er nu det, der banker en gang til
Hvad er det nu, du vil
Og hvad sku' jeg ku' bruges til?
Er der no't at si' til, at jeg får nerver på
Vil du la' kaffen stå
Hvis jeg nu bad dig om at gå

Frelser eller tyv …….. etc.

J.S.1909

Eva og slangen

En fantasi i revystil over Joakim Skovsgaards maleri fra 1909 (med samme titel)

Siden du nu spør', vil jeg medgi', at jeg er en smule skuffet
Lige siden sidst har han faktisk gået rundt og været sur
Altid travlt i haven, rigtig ked'lig fyr
Siger ik' et muk til hverken men'sker eller dyr
Bar' fordi jeg tog en lille bid, dengang vi gik en tur

Da jeg her til, sku' vi leve fedt af kildevand og honning
Nu for tiden har han ingen lyst til hverken blomster eller bi'r
Så'n en smule kundskab er vel ingen skam
Var det slemt, hvis jeg nu blev lidt klogere end ham?
Bar' fordi han savner lidt erfaring med frugter og med pi'r

Bli'r han ved at skabe sig, så bli'r vi sikkert smidt på perleporten
Hvorfor sku' du si' det til den gamle, nærmest uden grund?
Er der liv dernede, hvor skal vi mon bo?
Er det koldt, for jeg har ik' en trevl, jeg kan ta' på?
Det er også din skyld, ja det er – ku' du ik' ha' holdt din mund?

Nå, men du må ha' det, jeg må hel're se og få mig samlet sammen
Vi skal på kontoret, og så ved man aldrig rigtigt, hvad der sker
Op til skideballen, nøglerne retur
Det er, hvad man får for sin men'sk'lige natur
Giv mig nu et lille kram til afsked, vi ses nok aldrig mer'

Mnemosyne

Som erindringens gudinde har Mnemosyne vel også magt til at blokere for hukommelsen. Med Dorthe Dahlins maleri som inspiration er sangen et forsøg på at identificere sig med et menneske med demens. Mnemosyne er mor til de ni muser og har også givet navn til en sommerfugl.

Vejrbidte vinger
Stækket af silende regn
Grebet i flugt af et grænseløst net
Lyset forsvinder
Ud gennem masker og hegn
Ordløse skrig mod en kold silhuet

Ørkesløs spejden efter tegn
Tiden er ramt og bli'r langsomt sat ud af spil
Mørkets sirene, musernes spejl
Lokker med glasklare tårer den sårede til

Øjne, der aner
Skikkelser uden kontakt
Trænger sig på bag erindringens slør
Flossede vinger
Levn fra en rasende jagt
Folder sig ud, før de visner og dør

Ørkesløs spejden efter tegn
Tiden er ramt og bli'r langsomt sat ud af spil
Mørkets sirene, musernes spejl
Lokker med glasklare tårer den sårede til

Jeg må gribe dine tårer

Om beskyttertrang og bekymring for sit barn derude i verden

Jeg har set dig gå de allerførste skridt
Pustet på de skrammer, som du fik
Holdt din hånd i min, når jeg fik lov
Lyttet til dit hjerte, når du sov

Jeg har vinket til dig, når du tog af sted
Håbet på, du fik det hele med
Krydset fingre for, at du kom sikkert frem
Holdt på vejret, til du kom igen

Jeg bli'r ramt, hver gang jeg ser det ske
Du er så tæt på, og langt væk alligevel
Men du må' aldrig komme noget til
Jeg må gribe dine tårer, før de falder

Du må samle gode dage, hvor du vil
Slå dig lidt på verden af og til
Jeg må tumle med en stille slags panik
Når jeg ser lidt fugtigt i dit blik

Jeg bli'r ramt ……

Katten

Om at se dybt i en kats øjne og ane et slægtskab med dens troløse natur

Så snart det bli'r mørkt, møder du katten
Hvad katten den vil, er der ingen men'sker, der ved
Sprækkerne i dens øjne er dybe som natten
Du kan let blive fuldstændig væk, når du kigger derned

Den kommer omkring, hvor hjerterne banker
Og ku' sagtens spinde en ende, bare den gad
Over for den kan du røbe de sorteste tanker
Den har stort set nok i sig selv, er komplet ligeglad

Den, der gemmer til mørket, gemmer til katten
Den ting, du finder i dagslys – i mørket er den pluds'lig væk
Katten ved udmærket godt, hvad der blev af den
Selvom du spør' li'så pænt du kan, den skænker dig ikke et eneste blik

En tid er den væk og så pluds'lig til stede
Lister omkring i dit græs ud'n at bøje et strå
Vel er den blød, og vil godt gi' dig lov til at kæle
Men kløerne, som den har gemt, skal du nok passe på

Nok er den døv for løfter og løgne
Men har venner i mørket, som pønser i flammernes skær
Hvis du aner en genklang dybt i de sortgule øjne
Er det nok et glimt af din egen natur, som du ser

Den, der gemmer til mørket …….

Religion

Religion kan være en skæbnesvanger beskæftigelse – især når den overdrives

Har du nogensinde hørt om en præst
Der sang salmer og drak altervin
Han syntes, at teksten var så grotesk
At han faldt om og døde af grin

Det blev sagt af den synske asket
At en kokosnød snart ville falde
Han havde lige lagt sig under et træ
Da den ramte hans hovedskalle

Og Jesus, der flytted' til Klampenborg
Og købte en stald af de bedste
Han satsede stort og døde i sorg,
Da han tabte det hele på heste

For en engleskare gik det ret skidt
I en kamp mod armerede droner
Mens en djævel, de kendte, så sit snit
Til at nedlægge samtlige koner

En mullah gik ind i en væg
Og kom så forfærd'ligt til skade
En helgen på cykel blev kvalt i sit skæg
Da skægget greb fat i hans kæde

En landsby ved Varde blev ramt
Af en bølge af falske profeter
Og de flygted' i stimer på grund af den sang
Som slap ud fra de nye minareter

Og Paludans korstog løb helt amok
Da han åbnede alle ventiler
Og slog så'n en fis, så giftig og sort
Den ku' brænde koraner og bibler

En teenager fik sig et chok
Da han så døren til skolen stå åben
For der sad Mohammed og tegned' om kap
Med sit halvautomatiske våben

Pas nu på med religion
Hel're for lidt end for meget
Katastrofer, du ser i de andres liv
Kan tidsnok slå til i dit eget

Pas nu på .....

Klaphat

Om en ellers gemytlig medborger, der tit føler sig udfordret på sin rummelighed

Jeg bor på en vej i et pænt lille hus
Og mit ego er temmelig stort
Når jeg fejer for min dør, kan jeg se, at min nabo
Også skynder sig at få det gjort
Jeg holder hund, holder have, og jeg holder mig på måtten
Det at holde sig er ble't en sport
Og jeg hader at se på holdningsløse folk
Der vader rundt i deres eget lort

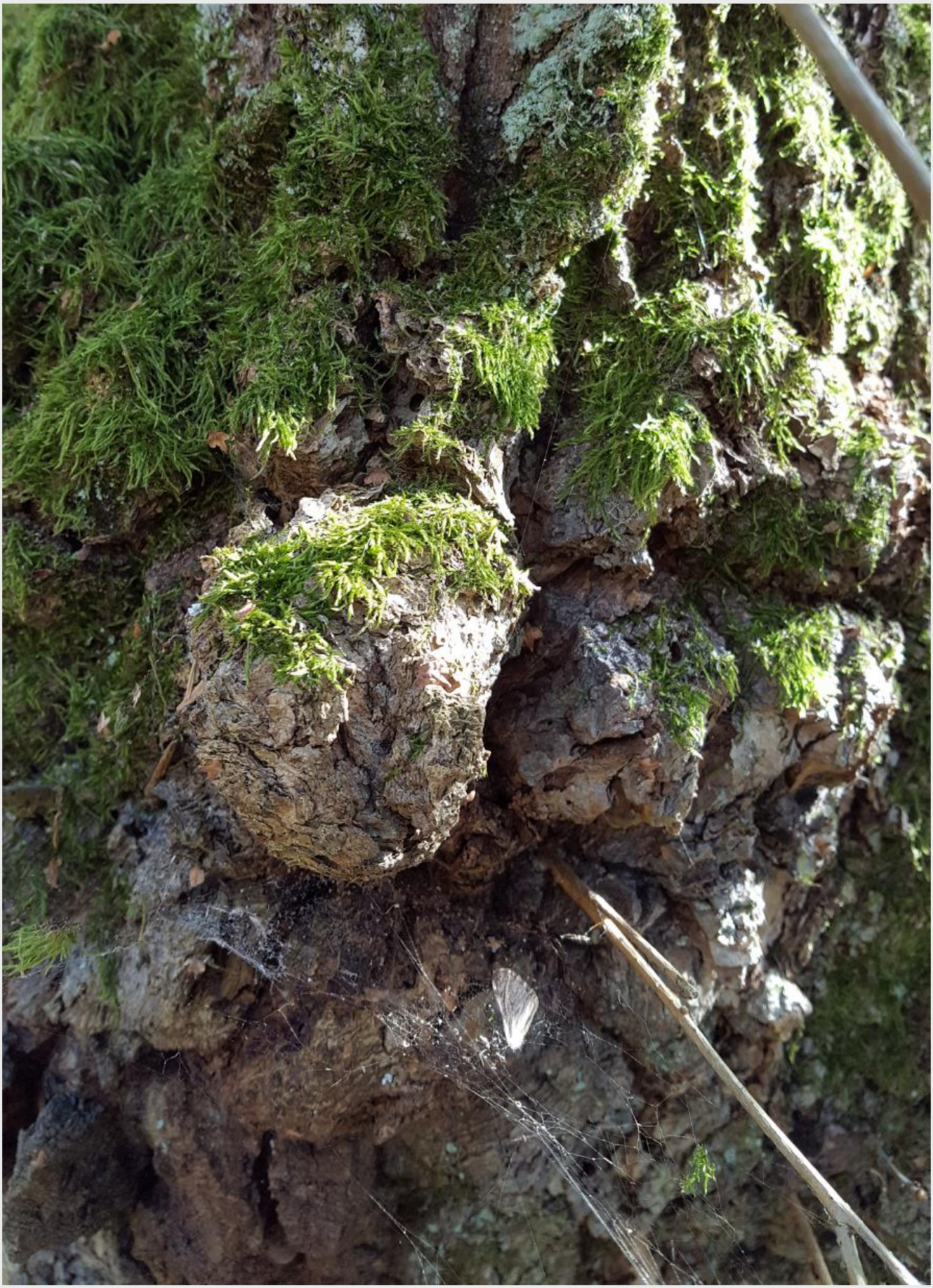
Klaphat - hvem tror du, du er
Klaphat - der er ik' no't at klappe af
Klaphat - hvad laver du her
Du sku' meget hel're ta' og klappe i

Min nabo Mohammed tror på Allah og Audi
Og har lige købt en ny på Fyn
Når jeg holder for rødt i min gamle Corolla
Kør' han lig' forbi med næsen i sky'n
Så hvad skal jeg sige, når min nabo han spør' mig
Om den ikke er et dejligt syn
Når jeg hader at se på folk, der gi'r den gas
Og kører rundt som om de ejer by'n

Min nabo er araber og han elsker shawarma
Og det' da helt i orden, at han gør
Jeg vil hel're ha' en hot dog med det hele
Og kakaomælk med sugerør
At spise godt er vigtigt, og jeg synes at hans unger
De skal lære det, mens de er børn
Så jeg hader, at de sådan siger nej til frikadeller
Når de ik' engang har smagt dem før

Jeg går meget op i tøj, går med livrem og seler
Og min stemme er helt speciel
Og jeg tror nok, min nabo har en dejlig stor kone
Som ku' brug' en rigtig maskulin helt
Jeg kan li' at studere de kvindelige former
Sådan prøve på at bli' lidt tændt
Så jeg hader, når de gemmer deres hoved i en sæk
Og resten i et villatelt

Min nabo Mohammed, han er go' nok på bunden
Jeg har lært ham at sige "skål"
Han er vild med dans og den store bagedyst
Og så' han rigtig glad for bold
Vi ser tit en kamp, og han kan sagtens se
At Danmark har et stjernehold
Men jeg hader, når de så skal spille kamp mod Marokko
Og de taber den med fire-nul

Træt af det hele

Et depressivt udråb, som nok er lidt for vidtløftigt til at blive taget helt alvorligt

Hvem vil gi' en krone for min allerbedste tand?
Er der no'n, der står og mangler et par hænder?
Jeg har et rim'lig' godt gehør og en ganske god forstand
Du kan låne til engang, det hele vender
Du kan byde på mig stykvis på auktion
For uoriginale reservedele
Og hvis det undrer dig, så sig det ik' til no'n
Det bar' fordi jeg er lidt træt af det hele

Mangler du en kone og søger du et job
Kan jeg ganske sikkert skaffe begge dele
Jeg skal gi' dig hvad jeg har, og hvis det ikke helt er nok
Skal du nok få go'e renter af det hele
Du må få min nye mikrobølgeovn
Og en opskrift på en kage, du kan mele
Og hvis du syn's at jeg er noget af en klovn
Er det nok fordi jeg er lidt træt af det hele

Hvem skal passe katten og min indre bowlerhat
Den grå stær og min gamle ankelskade?
Jeg ku' stile testamentet til et dyreinternat
I det mindste gøre nogen der lidt glade
Jeg lægger mig på fryseboksens bund
Og satser på lidt fred og ro dernede
I må kalde, når der ikke mer' er grund
Til at vær' så trist…

Her ligger jeg endnu på boksens bund
Som en frysetørret, slatten, klam rødbede
På en måde i sig selv en rim'lig grund
Til at vær' lidt trist og lidt træt af det hele.

Udbrændt

En old-school, MC Einar-agtig rap, tænkt som en advarsel mod snigende forsuring af dine tankebaner med alderen. Læg eventuelt mærke til den diskrete brug af lokal "product placement" – det burde kunne blive ganske indbringende….?

Du går en tur hen ad vejen uden at vide hvorhen
Og har et pænt horn i siden, ikke mindst på dig selv
Med næsen i Facebook og propper i øret
Er der no't at sige til, at dit udsyn er sløret

Der står en fæl hørm op fra asfalt og fliser
Er det Koc's Kebab eller bare nogen, der fiser?
Er det din tur til at samle op efter vovsen
Kan du varme dine hænder på den lune lort i posen

De har tilbud i Kvickly på en cykel med motor
Der kan speede hen ad gaden som en lydløs scooter
Ti point for en gammel mand med rollator
Og femogtyve, hvis du kan få ram på en spasser

At købe ind i Salling kræver ekstra gas
Op på femte sal og finde en parkeringsplads
Der er snart ikke plads til trafikken, desværre
Jo, byg en letbane – hvor svært ka' det være?

Udbrændt, Baby – det' lig' hva' du er
Du er udbrændt
Udbrændt, Baby – det kan kun blive værre
Du er udbrændt
Udbrændt, Baby – jeg si'r det som det er
Du er udbrændt – kan du selv se røgen?

De har ryddet en del af den lokale ghetto
Mens de bygger en ny nede ved siden af Netto
Folk skal stables, så fylder de mindst
Og den der bygger lortet får en større gevinst

På de her blokke er det sjældent, solen lyser
På hver ny altan står en Weber og fryser
Og glade pensionister sidder og guffer medister
Mens de planlægger livet som rabat-turister

Udbrændt, Baby…..etc.

Den, der si'r at fitness er et skalkeskjul
Sku' ta' og booke sig en måned i et hamsterhjul
Så kan du nyde hver eneste kalorie
Mens du tæller dine Loop og pudser din glorie

Vi begynder så småt at savne en sofa
Og de to hundred' tredive kanaler på Stofa
Ved samme tid i morgen kan man se os igen
På vej ud i no'et uden at vide hvorhen

Udbrændt, Baby…..etc.

Ud på vejen igen

Et møde med en korpulent og lidt kikset svensker med et selvbillede som en reinkarneret Elvis eller Ford

Han har en rød Ford Mustang med kaleche fra syvoghalvtreds
Så hvis du spø'r, hvordan det går, vil han sikkert sig', han er tilfreds
Men der er dage, hvor han går og syn's, at bilen er hans eneste ven
Så ved han, det er tid at komme ud på vejen igen

Hans kæreste si'r, at han godt ku' ta' og tabe sig lidt
Når han skal ned efter øl, ku' han starte med at tælle sine skridt
Ned til tanken på hjørnet - der er flere hundred' meter derhen!
Er der no't at sige til, han må ha' bilen ud på vejen igen?

"Når en dag jeg bli'r rig, skal jeg en tur til Memphis
Der er ingenting i verden som at være der selv
Ja, engang når jeg bli'r rig, vil jeg en tur til Memphis
Så kan I godt for min skyld blive hæng'ne her og rådne ihjel
Når bar' jeg kommer ud – ud på vejen igen"

Som en sømand har han få't en tatovering med sin kærestes navn
Men der er no't, der tyder på, at hun har fundet sig en anden havn
Han har altid gå't i T-shirt, så han ku' vise den frem
Nu har han købt sig en skjorte og må ud på vejen igen

Han har en flot hjemmeside og en vaskeægte Fender guitar
Og på YouTube har han lært sig at synge som en rock'n'roll star
I hans Elvis-outfit si'r de fleste, at han ligner ham selv
Så han venter på, de ringer og vil ha' ham ud på vejen igen

Når han en gang bli'r gammel vil han læse lidt om reinkarnation
Med alle de talenter, så må han sgu' da stamme fra no'n
Er det Elvis eller Ford, der hans egentlige protomodel
Når han ved det, skal det fejres med en tur ud på vejen igen

Spøgelser

Inspireret af Hertha Müllers roman "Ræven var allerede dengang jægeren" om stemningen i en rumænsk by under Ceauşescu

Det er larmende knastørre tider og brandfaren lurer

Din følsomheds livrem må atter en gang spændes ind

Du kryber langs muren med åndeligt udspilet overlæs

Mens hadet marcherer med skrårem og flakkende blik

Nu er skyggerne bange, alle sindelag kaldt frem til mønstring

Dine blegrøde afsavn slår rødder og render i stok

Selvom støvet har lagt dig en kold og nødtørftig forbinding

Er der ar efter kløer overskrævs på din værkende ryg

Der er ørkesløs omgang med tanker om dagen og vejen

Der er sylespids latter bagfra, når dit bo er gjort op

Al din stræben og søgen er blottet og lagt ud til andre

På de sidste få meter er krampen omsider sat ind

Der siver en ræbende gas gennem revner og sprækker

På torvet poserer et genfærd med høj hat og stok

Når du indser, at våbnet er ladt og korrekt kalibreret

Er det inderlig håbløst og altid for sent at stå af

NO ENTRY

Corona

Apropos krisen i 2020

Her sidder vi så
- Vi kan ikke andet lige nu –
Og venter på, du snart vil gå din vej
Du kom som et chok
Og gav os en anden virk'lighed
Vi kun kunne dele hver for sig

Når vi ta'r ud, får vi noget med hjem
For hvad der går op, skal jo ned igen

Nu gik det lige så godt, hvad gør vi nu
Med alt det, vi bygged' op, alt det, vi ku'?
Hvis du kommer for tæt på, går jeg min vej
Men hvis du passer på mig, vil jeg passe på dig

Hvor kommer du fra?
Har vi måske set hinanden før
I mørket et sted for længe sid'n?
Vi lever af lys
Og søger mod varmen, når vi kan
Men nu er der stille her i by'n

Mørkning

At holde mørkning har altid været en meningsfuld tradition på landet

Hun sidder stille ved sit bord
Hører uret gå i vindueskarmen
Det skal nok trækkes op, før det går i stå
Og kaffen er vist blevet kold
Det gør ingenting, hun har jo varmen
Og bag ved ruden synes verden grå

Hun har set en del
Og lykken var lidt kort
Når hun mindes, må en tåre tørres bort

Og hun har løst sin kryds og tværs
Vasket koppen ren og rystet dugen
Nu kan hun høre, katten længes ind
Og det bli'r stille udenfor
Snart må hun til ro. Hun glatter puden,
Og kalder søvnen til sit stille sind

Hun har set en del
Og lykken var lidt kort
Når hun mindes, må en tåre tørres bort

Stjernen

En dystopisk fantasi a la Lars Trier om en skæbnesvanger kosmisk hændelse

Det var en gang en stjerne faldt ned i en tjørnehæk
Der slog den rod
Og den tog mørket med sig fra det sted i nattens rum
Som den forlod
En præst gik i stå midt i sin tale
Markernes muld blev til sten
Lænkehunden sprang op af sin dvale
Et blad svæved' ned fra sin gren

Og det det var den gang, tiden stod stille og dagen gik
En helt anden vej
Og kun et sagte ekko i luften af solens sang
Og børnenes leg
En dans gik i stå på en line
En mor tog sit barn og gik ind
Mørket tog til som en lavine
En tåre fandt vej til din kind

Genfødsel

Håbefuld tilbagevenden efter en kriseramt odyssé

Skænk mig en drøm
Send mig et stjernetegn
Spind mig en skæbnetråd
Væk mig med et kys
Blæs mine lunger op
Fyld mig med hjerteblod

Drukken og ør af sirenernes sang
Skoldet og benløs og trukket på land
Ramt af et skær på en søvngængervagt
Milevidt væk fra den kurs, der var lagt

Skænk mig en drøm
Send mig et stjernetegn
Spind mig en skæbnetråd
Væk mig med et kys
Blæs mine lunger op
Fyld mig med hjerteblod

Båret af sted på et løfterigt vers
Stridbare vinde og bølger på tværs
Længsel mod havn og mod mildere vejr
Gensyn med øjne, der lytter og ler

Når musikken går hjem

Nostalgi og stille fortvivlelse i et pænt borgerligt hjem

Hvad tror du mon, der er i Hr. Petersens
lysebrune lædertaske bag på hans cykel
Jeg tror, et stykke med salami og et stykke med æg
og et æble til dessert
Hans kone har nok pakket det i madkassen her til
morgen mens han stod og børstede tænder
Hun kom vist til at la' en tåre dryppe derned

Fru Petersen er slet ikke glad
Der er noget, der skiller dem ad
Noget, der før holdt dem sammen
Hun ved ikke hvad

Dans til et gammelt refræn
Hjerter med døren på klem
Gåder, der langsomt går op
En forladthed i din krop
Når gulvet er tomt, og musikken går hjem

I skolen har han lige vist klassen, hvordan
en rigtig samfundsorden helst skal fungere
Han børster kridtet af ærmet og sætter sig ned
og finder sin mad

Fjerner lidt fugt fra sin pølsemad
med en serviet, som hun pænt har lagt ved den
Vist er det tanken, der tæller,
når det kommer dertil

Hr. Petersen er slet ikke glad….etc.

Dans til et gammelt refræn….etc.

Hr. Petersen ved, de skal ha' kønslivet
gennemgået, længe inden de bli'r for store
Men han kan ikke ta' sig sammen og trækker det ud
Det går jo nok endda
Fru Petersen går hjemme og gør hovedrent
i en gammel skuffe i den store kommode,
finder en sparkedragt på bunden
og sætter sig ned

Hvordan sku' man så ku' bli' glad….etc.

Dans til et gammelt refræn….etc.